

וְנָעִים זְמֵרוֹת יִשְׂרָאֵל, כִּי עַל־יְדֵי בְחִינַת נְעִים זְמֵרוֹת יִשְׂרָאֵל, דְּהִינּוּ סֵפֶר תְּהִלִּים שְׁיִסֵּד, עַל־יְדֵי־זֶה הוּקַם עֲלָהּ שֶׁל תְּשׁוּבָה, כִּי עַל־יְדֵי תְּהִלִּים זֹכִינ׳ לְתִשׁוּבָה כַּנִּל. וְזֶה שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכָרוֹנָם לְבָרְכָה (עֲבוּדָה־זָרָה ד:): 'לֹא הָיָה דָּוִד רָאוּי לְאוֹתוֹ מִעֲשֵׂה, אֲלֵא כִּדֵי לְהוֹרוֹת תְּשׁוּבָה לְיַחִיד' וְכוּ' נִמְצָא שֶׁעֲקָר הוֹרָאת הַתְּשׁוּבָה עַל־יְדֵי דָּוִד הַמֶּלֶךְ, וְעֲקָר הַתְּשׁוּבָה שֶׁל דָּוִד הַמֶּלֶךְ הוּא סֵפֶר תְּהִלִּים, שֶׁאָמְרוּ בְּהַתְּעוֹרְרוֹת גְּדוֹל מְאֹד וּבְרוּח־הַקֹּדֶשׁ, עַד שֶׁכָּל אֶחָד וְאֶחָד כִּפִּי מַה שֶׁהוּא יְכוּל לְמַצָּא אֶת עֲצָמוֹ בְּתוֹךְ סֵפֶר תְּהִלִּים, וְלִזְכּוֹת לְתִשׁוּבָה עַל־יְדֵי אֲמִירַת תְּהִלִּים כַּנִּל:

וְעֲקָר הַזְּדִכְכוֹת שְׁנַיִם־עֶשֶׂר שְׁבַטֵי יִהּ, שֶׁהֵם מ"ט אוֹתִיּוֹת, שֶׁהֵם בְּחִינּוֹת מ"ט שְׁעָרֵי תְּשׁוּבָה, הָיָה בְּמִצְרַיִם, שֶׁהוּא בְּחִינַת מִצַּר הַגָּרוֹן, שֶׁהוּא בְּחִינַת תְּשׁוּבָה עֲלָתָהּ (כַּמּוּבָא בְּכַתְּבֵי הָאֵר"י ז"ל, וְעֵינֵי שָׁם וְהֵבֵן הַיֵּטֵב). וְעַל־כֵּן אַחַר שֶׁנִּזְדַּכְּכוּ שָׁם בְּמִצְרַיִם וְזָכוּ לְצֵאת מִשָּׁם, סָפְרוּ מ"ט יְמֵי הַסְּפִירָה, שֶׁהֵם כְּנֶגֶד מ"ט שְׁעָרֵי תְּשׁוּבָה, שֶׁהֵם בְּחִינַת מ"ט אוֹתִיּוֹת הַנִּל. וּבַיּוֹם הַחֲמִשִּׁים, אָז: "וַיֵּרֶד ה' עַל הַר סִינַי" (שְׁמוֹת י"ט) – זֶה בְּחִינַת: "וְאֶשׁוּבָה אֲלֵיכֶם", בְּחִינַת הַתְּשׁוּבָה שֶׁל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּעֲצָמוֹ, כְּבִיכּוֹל, בְּחִינַת שְׁעַר הַחֲמִשִּׁים כַּנִּל:

וְזָהוּ: "וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַבָּאִים מִצְרַיִמָּה אֶת יַעֲקֹב אִישׁ וּבֵיתוֹ" – סוֹפֵי־תִבּוֹת הֵם אוֹתִיּוֹת תְּהִלִּים וְאוֹתִיּוֹת תְּשׁוּבָה. כִּי עַל־יְדֵי תְּהִלִּים זֹכִינ׳ לְתִשׁוּבָה, שֶׁהִיא בְּחִינַת שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַבָּאִים מִצְרַיִמָּה וְכוּ'. כִּי מ"ט שְׁעָרֵי תְּשׁוּבָה הֵם בְּחִינַת מ"ט אוֹתִיּוֹת שֵׁשׁ בְּשְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, הַבָּאִים מִצְרַיִמָּה, לְהַזְדַּכֵּךְ שָׁם כַּנִּל:

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'תתקס - צמח מוהרנ"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

**וְזֶה שָׁאֲנוּ רוֹאִין, שְׁבִימֵי תְּשׁוּבָה, דְּהֵינּוּ בְּאֵלּוּל וְעִשְׂרֵת יָמֵי-
תְּשׁוּבָה, כָּל יִשְׂרָאֵל עוֹסְקִין אָז בְּאַמִּירַת תְּהִלִּים, כִּי
אַמִּירַת תְּהִלִּים מְסַגֵּל לְתְּשׁוּבָה כִּנ"ל. וְעַל־כֵּן הוּא דְּבָר גָּדוֹל מְאֹד
לְעַמְּךָ תָּמִיד בְּאַמִּירַת תְּהִלִּים, כִּי תְּהִלִּים הוּא הַתְּעוֹרְרוֹת גָּדוֹל
מְאֹד מְאֹד לְהַשִּׁים יְתִבְרֵךְ, אֲשֶׁרֵי שִׁיאַחֲזוּ בּוֹ:**

הַתּוֹרָה

**אַחַר פּוּרִים קוֹרִין פְּרַשַׁת פָּרָה, שֶׁהִיא הַכְּנָה לְפֶסַח. כִּי פְּרַשַׁת
פָּרָה קוֹרִין, כִּדֵּי שִׁיְהִיו נִזְהָרִין לְטָהֵר מִטְּמֵאת מֵת, כִּדֵּי
שִׁיְהִיו טְהוֹרִין לְעִשׂוֹת הַפֶּסַח. וּבַתְּחִלָּה הוּא בְּחִינַת פּוּר, כִּי
פּוּרִים עַל־שֵׁם הַפֶּר (אֶסְתֵּר ט וְעַיִן בְּכּוּנּוֹת הָאָרִיז"ל בְּסוּד הַפִּיל פּוּר וּבְסוּד פָּרָה
אֲדָמָה), וְאַחֲרֵיכֵן נַעֲשֶׂה פְּרָ"ה, כִּי גַם פּוּרִים הוּא בּוֹדָאי הַלּוֹךְ
וְדָרֵךְ לְפֶסַח. וְזֶהוּ בְּחִינַת (שִׁיר־הַשִּׁירִים ה): "שִׁפְתוֹתַי שׁוֹשְׁנִים נְטִפּוֹת
מִזֶּר עֵינֵי". שִׁפְתוֹתַי זֶה בְּחִינַת פֶּסַח - פֶּה סָח (כַּמּוּבָא). שׁוֹשְׁנָה
הִיא אֶסְתֵּר, (כַּמּוּבָא בְּזִהַר הַקְּדוּשׁ וּבְכַתְּבֵי הָאָרִיז"ל, וְשׁוֹשְׁנָה גִימְטְרִיא אֶסְתֵּר).
נְטִפּוֹת מִזֶּר עֵינֵי זֶה בְּחִינַת מְרַדְּכֵי - מֶרְדֵּךְ דְּרוּר (חֲלִין קַלְטֵי), לְשׁוֹן
חַרוֹת, בְּחִינַת חַרוֹת שֶׁל פֶּסַח. וְעַל־כֵּן צְרוּף שֶׁל פּוּרִים מְרַמֵּז
בְּפֶסַח, בְּפֶסֶח (שְׁמוֹת כ"ג): "שִׁבְעַת יָמִים תֹּאכַל מִצּוֹת כֶּאֱשֶׁר צִוִּיתֶךָ
לְמוֹעֵד חֹדֶשׁ הָאָבִיב, כִּי בּוֹ יִצְאֶת מִמִּצְרַיִם וְלֹא יֵרָאוּ פְּנֵי רִיקָם".
מִמִּצְרַיִם וְלֹא יֵרָאוּ פְּנֵי רִיקָם - רָא שִׁי־תְּבוֹת פּוּרִים, כִּי פּוּרִים
הוּא דָרֵךְ לְפֶסַח, שִׁיְהִיו יְכוּלִים לְהִיזוֹת נִזְהָרִין מִחֲמִין: (וּפֶסַח בְּאַמְצַע
הָעֵינִין וְלֹא גָלָה יוֹתֵר).**

**כִּי בַתְּחִלָּה הָיוּ כָּל הַתְּחִלּוֹת מִפֶּסַח, וְעַל־כֵּן כָּל הַמִּצְוֹת הֵם זִכָּר
לִיצִיאַת מִצְרַיִם. וְעַכְשָׁיו, (וְלֹא סִיִּם).**

זֶקֶן נֵתָן וְלֹא יַעֲבֹר

תּוֹרָה עֵדָה

הַסִּתְּכֻלּוֹת פְּנֵי הַצְּדִיקִים לְבַד הוּא גַם־כֵּן דָּבָר גָּדוֹל מְאֹד. כִּי אָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוֹרָנָם לְבִרְכָה, שֶׁהַתְּלִמִּיד־חָכָם הוּא גָּדוֹל מִן הַתּוֹרָה, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוֹרָנָם לְבִרְכָה (מִפּוֹת כַּבֵּי): 'כַּמָּה טַפְשָׁאֵי שְׂאָר אֲנָשֵׁי, דְקִימוּ מִקְמֵי סִפְר תּוֹרָה וְלֹא קִימֵי מִקְמֵי גִבְרָא רַבָּה'. נִמְצָא שֶׁהַתְּלִמִּיד־חָכָם הוּא גָּדוֹל יוֹתֵר מִן הַתּוֹרָה. וְאַצֵּל הַתּוֹרָה מְצִינוּ, שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוֹרָנָם לְבִרְכָה, (מִדֶּרֶשׁ רַבָּה אֵיכָה בִּפְתִיחָא), כִּי הַמָּאוֹר שֶׁבָּה מַחְזִירוּ לְמוֹטָב, מְכַל־שֶׁכֶן אֹר הַצְּדִיק, שֶׁהַסִּתְּכֻלּוֹת בּוֹ לְבַד הוּא מוֹעִיל לְקַדְשָׁה מְאֹד, בְּיַדָּאֵי כְּשִׁזְכִּין לְדַבֵּר עִמּוֹ טוֹב יוֹתֵר, אַךְ גַּם הַסִּתְּכֻלּוֹת לְבַד הוּא גַם־כֵּן דָּבָר גָּדוֹל:

תּוֹרָה עֵדָה

יִשְׂרָאֵל הֵם נַעֲשִׂים אֲדוֹנִים לְבַעֲלֵיהֶם, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוֹרָנָם לְבִרְכָה, (סִנְהֶדְרִין קַד): 'כָּל מְקוֹם שֶׁהֵם הוֹלְכִים, נַעֲשִׂים שָׂרִים לְאֲדוֹנֵיהֶם'. כִּי בְּכָל מְקוֹם שֶׁהֵם בָּאִין בַּגְּלוּת, בַּתְּחִלָּה הֵם כְּבוֹשִׁים בַּגּוֹלָה, אֲבָל אַחֲר־כֵּן הֵם נַעֲשִׂים אֲדוֹנִים לְבַעֲלֵיהֶם, כִּי אַחֲר־כֵּן הֵם כּוֹבְשִׁים אֶת הַמְּקוֹם הַהוּא, שֶׁהֵם בָּאִים בַּגּוֹלָה שָׁם. כִּי יִשְׂרָאֵל הֵם מְרִימִין וּמַעֲלִין כָּל הַמְּקוֹמוֹת הַשְּׂפָלִים וְהַנְּפֹלִים, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוֹרָנָם לְבִרְכָה (מִגְּלָה ו): 'עֲתִידִין בְּתֵי תַרְטִיאוֹת וְקַרְקְסִיאוֹת, שֶׁיִּלְמְדוּ בְּהֵן תּוֹרָה בְּרַבִּים', שֶׁנֶּאֱמַר (זְכַרְיָה ט): "וְנִשְׂאָר גַּם הוּא לְאֶלְקֵינוּ" וְכוּ' עַיִן שָׁם. כִּי יִשְׂרָאֵל מַעֲלִין וּמְנַשְּׂאִין כָּל הַמְּקוֹמוֹת הַנְּפֹלִין, וְעַל־כֵּן נִקְרָאִין יִשְׂרָאֵל בַּגְּלוּת בְּנֵי הַגּוֹלָה. כִּי אַף־עַל־פִּי שֶׁאַחֲר־כֵּן הֵם נַעֲשִׂים אֲדוֹנִים, וּמְקִימִין וּמְנַשְּׂאִין וּמַעֲלִין הַכֹּל, אַף־עַל־פִּי־כֵן בַּתְּחִלָּה הֵם בַּגְּלוּת, כִּי אַף־

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'תקס"ב - צמח מנחם רנ"ת זצ"ל "צדק צני מלכה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רכ"ל" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ונצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

על־פי־כן הם נע ונד בגלות, אבל אחר־כך הם מעלין ומנשאים
הכל כנ"ל, ועל־כן נקראין בני הגולה, כי זה אותיות גולה -
ראשי־תבות: ונשאר גם הוא לאלקיננו. כי אחר־כך הם מעלין
ומנשאים הכל, בבחינת: ונשאר גם הוא לאלקיננו, כמו שאמרו
רבתינו, זכרונם לברכה: 'עתידין בתי תרטיאות וקרקסיאות'
וכו', כנ"ל:

סדר קצור לקוטי מנחם רנ"ן הי"א:

תורה עג

א מי שרוצה לזכות לתשובה יהיה רגיל באמירת תהלים. כי
תהלים מסגל לתשובה. כי יש מניעות רבות מאד מלעשות
תשובה. יש אחד שאין לו התעוררות כלל לתשובה ואפלו מי
שמתעורר לעשות תשובה יש כמה מניעות לזה. כי יש כמה
אנשים ששער התשובה סגור בפניהם, ויש שאינו יודע להגיע
אל השער השיך לו שדך שם דיקא צריך לשוב להשם יתברך.
וכיוצא בזה שאר מניעות המונעים את האדם מן התשובה. עד
שיכול לבלות ימיו ולמות בלא תשובה חם ושלום. ועל כל זה
מסגל אמירת תהלים שאפלו מי שאין לו שום התעוררות
לתשובה יזכה על־ידי אמירת תהלים להתעורר לתשובה וגם
להגיע אל השער השיך לנשמתו ולפתח השער עד שיזכה
לתשובה שלמה. על כן בימי אלול ועשרת ימי תשובה עוסקין
כל ישראל באמירת תהלים כדי לזכות על־ידי־זה לתשובה, אבל
צריכין לעסק גם בכל השנה כלה באמירת תהלים כדי לזכות
לתשובה כנ"ל:

ב מ"ט ימי הספירה הם כנגד ארבעים ותשעה שערי תשובה

שֶׁהֵם כְּנֶגֶד אַרְבָּעִים וְתִשְׁעַ אֹתִיּוֹת שְׁבַשְׁמוֹת שְׁבַטֵי יְהוָה, שְׁעַל-יַדֵּי
 אֱלֹהֵי הָאֹתִיּוֹת וְהַשְּׁעָרִים אָנוּ צָרִיכִין לָשׁוּב אֵלָיו יְתַבָּרֵךְ.
 וְשָׁבוּעוֹת הוּא בְּחִינַת שְׁעַר הַחַמְשִׁים שֶׁהוּא בְּחִינַת הַתְּשׁוּבָה מֵהַ
 שְׁהִישָׁם יְתַבָּרֵךְ צָרִיךְ לָשׁוּב אֵלֵינוּ בְּרַחֲמִים. בְּחִינַת "שׁוּבוּ אֵלַי
 וְאֶשׁוּבָה אֵלֵיכֶם". וְכֹל אֱלֹהֵי הַשְּׁעָרִים זֹכִינְ לְהַגִּיעַ אֵלֵיהֶם וּלְפַתְחָם
 עַל-יַדֵּי אֲמִירַת תְּהִלִּים כַּ"ל. עַל כֵּן צָרִיכִין לְזַהֵר בְּיוֹתֵר
 בְּאַרְבָּעִים וְתִשְׁעָה יָמֵי הַסְּפִירָה לִזְמַר תְּהִלִּים בְּכֹונָה כְּדֵי לְזַכּוֹת
 עַל-יַדֵּי-זֶה לְכֹל אַרְבָּעִים וְתִשְׁעָה שְׁעָרֵי תְּשׁוּבָה הַנִּ"ל. שֶׁהֵם כְּנֶגֶד
 אַרְבָּעִים וְתִשְׁעָה יָמֵי הַסְּפִירָה. שְׁבָהֶם אָנוּ צָרִיכִין לְהַטָּהֵר
 מִזְהַמְתָּנוּ וּלְשׁוּב אֵלָיו יְתַבָּרֵךְ. כְּדֵי שֶׁהוּא יְתַבָּרֵךְ יָשׁוּב אֵלֵינוּ
 בְּשָׁבוּעוֹת בְּבְחִינַת "וַיֵּרֶד ה' עַל הַר סִינַי":

תורה עד

א פּוֹרִים הוּא הַכְּנָה לְפָסַח. עַל-יַדֵּי מְצוֹת שֶׁל פּוֹרִים שְׁמֹקֵימִים,
 זֹכִים לְהִיּוֹת נִשְׁמָרִים מִחַמֵּץ בְּפָסַח:

תורה עה

א הַסְּתַכְלוֹת פְּנֵי הַצְּדִיקִים לְבַד הוּא דְבַר גָּדוֹל מְאֹד. בְּיַדֵּי
 כְּשִׁזְכִּים לְדַבֵּר עִמּוֹ טוֹב יוֹתֵר אֲךָ גַּם הַהַסְּתַכְלוֹת לְבַד הוּא טוֹב
 מְאֹד וּמוֹעִיל לְקַדְשָׁה מְאֹד:

תורה עו

א אֲפִלוּ מִי שֶׁהוּא נָע וְנָד וּבָא לְפַעֲמִים לְמְקוֹמוֹת שְׁרָחוּקִים מְאֹד
 מִעֲבוּדַת הַשֵּׁם יְתַבָּרֵךְ, כְּגוֹן בְּבִתֵּי רְשָׁעִים וְאֲפִלוּ בְּבִתֵּי עַכּוּ"ם
 אֲף-עַל-פִּי-כֵן יֵשׁ כַּח לְיִשְׂרָאֵל לְהַעֲלוֹת וּלְהָרִים כָּל אֱלֹהֵי הַמְּקוֹמוֹת
 לְהַשֵּׁם יְתַבָּרֵךְ. עַל כֵּן עָלִינוּ לַעֲשׂוֹת אֶת שְׁלוֹ לְהַמְשִׁיךְ עַצְמוֹ
 לְהַשֵּׁם יְתַבָּרֵךְ בְּכָל מָה שְׁיִוָּכַל בְּכָל מְקוֹם שֶׁהוּא:

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'תתקסד - צמח מנחת רבי"ת זצ"ל "צדק צניח מקוה שד"ך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

סדר ימי מנחת רבי"ת ה'תש"פ:

קב והנה בהיותי על הספינה הנזכרת לעיל ששכרנו, נודע לנו שלא תלך הספינה עד למחר רק שביום זה כפי הנראה כבר זזה ממקומה, ומחמת זה לא היה יכול רבי אברהם למצאה:

קג ביום שלישי הנזכר לעיל אחר חצות היום, חזר ובא רבי אברהם הנזכר לעיל, ואמר שראה פנים עם הקפיטאן ואמר שמיחמת שנכו לו אתמול מהשכירות סך שלשים טאליר, על כן אינו רוצה עכשו עוד להמתין על פרעון השכירות רק לסלק לו הכל תכף ומיד עד פרוטה אחרונה וגם על ענין זה היה לי חלקת העצה ובלבול הדעת מאד סוף דבר הלכנו עם רבי אברהם הנזכר לעיל תחלה לבית הקונסליר, כי אמר ששם נמצא הסופר של הקפיטאן, ונסלק לו כל המעות ונקבל מאתו כתב בבית הקונסליר על-זה והלכנו לשם ולא מצאנו אותו וחזרנו משם והלכנו לבית הערפאות של הישמעאלים, לקבל מהם כתב תקף על הבילעט של הקונסליר כדי שנוכל לצאת מסטמבול, ונתעכבו שם איזה שעה משם הלכנו אל הספינה, וסלקנו להסופר בהספינה כל המעות וקבלנו ממנו כתב בכתומת ידו, וחזרנו לביתנו על מנת לעלות ביום מחר על הספינה וזה היום יום רביעי הנזכר לעיל עלינו על הספינה השם יתברך יוליכנו לשלום לארץ ישראל מהרה:

קד והנה ברוך השם, כבר סלקנו כל שכר הספינה עד אלכסנדריא ושכר הפרסור ושכר נושאי המטלטלין ושכר הספינה הקטנה, וגם קנינו מעט פרות ושאר דברים מעטים קנינו לדרך ולחם יבש תהלה לאל יש לנו כראוי מאדעם, ועתה אין בידינו מעות כ"אם בערך שלשה טאליר ולה' הישועה:

קָה בְּכֹל יוֹם רְבִיעֵי הַנְּזֻכָר לְעִיל לֹא זָזָה הַסְּפִינָה כָּלֵל, וְכֵן גַּם בְּיוֹם
חֲמִישֵׁי שֶׁהוּא ל"ג בְּעֶמֶר גַּם כֵּן עָמְדָה הַסְּפִינָה בְּמִקוּמָהּ, וְהָיָה לִי
צִעֲר וּבִלְבוֹל הַדַּעַת מִזֶּה מִחֲמַת שֶׁהִבְטִיחַ לִי הַסְּרָסוּר שֶׁכָּבַר
הַסְּפִינָה מוֹכֵנֶת לִילָךְ מִיָּד, וְשֶׁכָּבַר הָיָה רָאוּי שֶׁתִּלְךְ בְּיוֹם שַׁבָּת
הָעֶבֶר וְעַתָּה עֲדִין הִיא עוֹמֶדֶת בְּמִקוּמָהּ וּמוֹרָא עָלָה עַל רֹאשֵׁי
אוֹלֵי גַם בְּזֶה יֵשׁ רַמָּאוֹת כַּאֲשֶׁר סִפְרוּ לִי שֶׁפַּעַם אַחַת בָּא תִלְמִיד
חָכָם אֶחָד לְשֵׁם שֶׁהָיָה עוֹסֵק בַּתּוֹרָה יוֹם וָלַיְלָה, וְהָיָה מְמַעֵט
בְּשִׁנָּה מְאֹד וְשִׁמוֹ רַבִּי לֵיב אֲשֶׁכְנֹזִי וְהִטְעָה אוֹתוֹ סְרָסוּר אֶחָד
וְאָמַר שֶׁשָּׂכַר לוֹ סְפִינָה וְרַבִּי לֵיב הַנְּזֻכָר לְעִיל סִלַּק לוֹ כָּל שָׂכַר
הַסְּפִינָה וַיֵּרֵד לְתוֹכָהּ, וְנִתְמַהֲמַה שָׁם זְמַן הַרְבֵּה וְהִקְפִּיטָאן דְּחָה
אוֹתוֹ מִיוֹם אֵל יוֹם סוֹף דְּבָר יָשָׁב עַל הַסְּפִינָה כַּמָּה חֲדָשִׁים
כַּמְדָּמָה שֶׁשָּׂה חֲדָשִׁים, וְלִבְסוֹף הִכְרַח לְצֵאת מִתּוֹכָהּ כִּי הָיָה הַכֹּל
שָׁקֵר כִּי הַסְּפִינָה לֹא הָיְתָה צָרִיכָה לִילָךְ מִשָּׁם כָּלֵל, רַק הַכֹּל הָיָה
רַמָּאוֹת לְגֹזֵל מְמוֹנֹו בְּחֻנָּם וְאַחֲרַי כֶּךָ כְּשִׁיִּצָּא מִהַסְּפִינָה עָנָה וְאָמַר
לְהַסְּרָסוּר, הִצֵּעַר שֶׁגִּרְמַתְּ לִי מְחֹוֹל לָךְ אֲבָל הַבְּטוּל תּוֹרָה
שֶׁבִטְלַתְּ אוֹתִי כָּל כֶּךָ זְמַן אֵינִי מוֹחֵל לָךְ, וּבְיַדֵּאִי יִשְׁלַם לָךְ ה' ^{ה'}
כְּגִמּוּלָךְ וְזֶה הַסְּרָסוּר הָיָה אִישׁ אָמִיד, וְהָיָה לוֹ אִשָּׁה וּשְׁתֵּי בָנוֹת
וְתַכָּף וּמִיָּד מִתּוֹ אֶחָד אֶחָד עַד שֶׁבְּזְמַן קָצַר מִתּוֹ כָּלָם הוּא וְאִשְׁתּוֹ
וְיוֹצְאֵי-חֲלָצִיהֶם וְלֹא נִשְׂאָר זָכְרוֹ וְסִפְרוּ לִי מַעֲשֵׂה זֹאת לְמַעַן אֲדַע
לְהִזְהָר מִן הַסְּרָסוּרִים אֲבָל אֲנִי כְּשִׁמְעִי זֹאת הִבְנַתִּי מִיָּד שֶׁבְּיַדֵּאִי
אֲנִי צָרִיךְ לְזָהָר מֵהֶם, וּבִלְא זֶה אֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁהֵם שִׁקְרָנִים, אֲבָל
אֵינִי יוֹדֵעַ אִיךָ לְזָהָר מֵהֶם, כִּי אִי אֶפְשָׁר לִי לְשָׂכַר סְפִינָה
בְּלַעֲדֵיהֶם, בְּפֶרֶט שֶׁאֵינִי מַכִּיר הַלָּשׁוֹן כָּלֵל וְגַם זֶה שֶׁסִּפְרָ לִי זֹאת,
אֶף עַל פִּי שֶׁהָיָה חֲזוֹן וְנִדְמָה לְאִישׁ כָּשֵׁר, אֲבָל כָּל כּוֹנְנָתוֹ הָיָה כִּדֵּי
שֶׁאֶקַח אוֹתוֹ לְסְרָסוּר וְאֲנִי כָּבַר הַכְּרַתִּי אוֹתוֹ שֶׁגַּם הוּא אֵינּוֹ אִישׁ

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'תקסו - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהר מצפוי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

אֶמֶת וְנוֹתַן עֵינָיו בְּמִמּוֹן וְרוֹצֵה לְהַרְוִיחַ בִּי וְאֶמְרָתִי בְּלִבִּי תִכַּף
אִם ה' לֹא יִשְׁמְרֵנִי, אִי אֶפְשָׁר לִי לְהִשְׁמֵר מֵהֶם וּבִפְרָט שְׂאֵנִי נְחוּץ
לְדַרְכֵי מָאֵד, וּמַחֲמַת זֶה הָיָה לְבִי נֹקֵשׁ בְּקֶרְבִּי בָּעֵת שֶׁנִּתְעַכְבְּתִי
שְׁנֵי יָמִים הַנְּזַכָּרִים לְעִיל עַל הַסְּפִינָה, מִי יוֹדֵעַ עַד מָתִי אֶתְעַכֵּב
אֶף עַל פִּי שֶׁהִבְנֵתִי שְׁלֹפִי הַנְּרָאָה לֹא הָיָה כָּאֵן רַמָּאוֹת גְּדוֹל
בְּנְזֻכָר לְעִיל, אֶף עַל פִּי בֵּן רַבּוֹת מַחֲשָׁבוֹת בְּלֵב אִישׁ וְהָיוּ עוֹלָיִם
עַל לְבִי פְּחָדִים הַנְּזַכָּרִים לְעִיל:

סֵדֶר לְקוּטֵי עֲשׂוֹת הַיּוֹמִי:

נט עַל-יְדֵי שְׁמֵת פִּלְל בְּאֶמֶת בְּשִׁבִיל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְבַדּוֹ וְאִין לוֹ שׁוֹם
פְּנִיָה בְּשִׁבִיל בְּנֵי אָדָם, עַל-יְדֵי זֶה זוֹכִין לְהַמְשִׁיךְ בְּחִינַת עֲלֵמָא
דְּאֵתִי לְעוֹלָם הַזֶּה, וְאִז נִתְגַּלָּה גְּדֻלַּת הַצְּדִיקִים וְהַכְּשָׁרִים כְּמוֹ
שִׁיְהִיָה לְעֵתִיד לָבוֹא. וְעַל-יְדֵי זֶה נִשְׁלַם הַדְּבֹר דְּקִדְשָׁה, וְעַל-יְדֵי
זֶה זוֹכִין לְהוֹצִיא מִכַּח אֵל הַפֶּעַל, דְּהֵינּוּ לְגַמֵּר בְּפֶעַל כָּל הַדְּבָרִים
שֶׁבְּקִדְשָׁה שְׁרוּצָה לְעֲשׂוֹת (ליקו"מ סו).

ס מִי שֶׁהוּא נִצְרָךְ לְבָרִיּוֹת בְּשִׁבִיל פְּרִנְסָה, וְאֶפְלוּ אִם אֵינּוּ נִצְרָךְ
לָהֶם בְּשִׁבִיל פְּרִנְסָה, אֲבָל יֵשׁ לוֹ תִּאֲוָה שֶׁל כְּבוֹד וַחֲשִׁיבוֹת, הוּא
גַּם בֵּן בְּכָלֵל נִצְרָךְ לְבָרִיּוֹת, כִּי הוּא נִצְרָךְ לְכְבוֹד וַחֲשִׁיבוֹת שְׁלָהֶם.
וּמִי שֶׁהוּא בְּבַחֲינָה זֹאת, אֲזִי יִכּוֹל לִפְלֹ בְּשִׁקָר גְּדוֹל בְּתַפְלָתוֹ,
דְּהֵינּוּ לְעֲשׂוֹת תְּנוּעוֹת בְּשִׁקָר בְּשִׁבִיל בְּנֵי אָדָם, מֵאַחַר שֶׁהוּא
נִצְרָךְ לָהֶם בְּשִׁבִיל פְּרִנְסָה אוֹ כְּבוֹד וְכִיּוֹצֵא, וְאֶפְלוּ מִי שֶׁהוּא אִישׁ
כְּשֶׁר קִצָּת וְאֵינּוּ צָבוּעַ וְשִׁקָרן גָּמוּר, אֶף עַל פִּי בֵּן כְּשֶׁהוּא נִצְרָךְ
לְבָרִיּוֹת בְּאִיזָה בְּחִינָה כַּנ"ל, קָשָׁה לוֹ מְאֹד שֶׁתְּהִיָה תַּפְלָתוֹ בְּאֶמֶת
גָּמוּר לְאֶמֶתוֹ. כִּי יֵשׁ בְּנֵי אָדָם שֶׁהֵם כְּשָׁרִים וּמֵתִבִּישִׁים בְּעֲצָמָן
לְהַתְּפַלֵּל בְּשִׁקָר גָּמוּר מִמְּשׁוּרְוֹצִים לְהַתְּפַלֵּל בְּאֶמֶת, אֲבָל הָאֶמֶת
הוּא הַרְּבִה מְאֹד, דְּהֵינּוּ שֶׁהוּא מִטְעָה אֶת עֲצָמוֹ לְעֲשׂוֹת אִיזָה

תְּנוּעָה אוֹ אֵיזָה הַמְחָאֵת כַּף וְכוּ' בְּשִׁבִיל אֵיזָה פְּנִיָּה בְּשִׁבִיל פְּרָנְסָה אוֹ כְבוֹד, וּמִמְצִיא לְעֲצֻמוֹ סְבוּבִים בְּמַחְשַׁבְתּוֹ שֶׁהוּא צָרִיךְ בְּאַמֶּת לַעֲשׂוֹת אוֹתָהּ הַתְּנוּעָה בְּתַפְלָתוֹ, וּמִכֶּסֶּה הַשֶּׁקֶר בְּאַמֶּת. אֲבָל בּוֹחֵן לְבוֹת יוֹדֵעַ שְׂאִין זֶה אַמֶּת, כִּי הָאַמֶּת הוּא רַק אֶחָד בְּשִׁבִיל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ לְבַדּוֹ בְּלִי שׁוּם פְּנִיָּה אַחֶרֶת. וְעַל־כֵּן מִי שֶׁהוּא נִצְרָךְ לְבְרִיּוֹת בְּאֵיזָה בְּחִינָה שֶׁהוּא כַּנ"ל, קָשָׁה לוֹ מְאֹד לְהַתְּפַלֵּל בְּרַבִּים, כִּי בְּרַבִּים נוֹפְלִים עָלָיו פְּנִיּוֹת גְּדוּלוֹת וּשְׁקָרִים הַמְּכַפִּים בְּאַמֶּת כַּנ"ל. עַל־כֵּן צָרִיךְ הָאָדָם לְזַהֵר בְּשַׁעַת תְּפִלָּתוֹ וְעִבּוּדוֹ, שֶׁעַל כָּל פְּנִים אֲזִי לֹא יִהְיֶה בְּכָלֹל נִצְרָךְ לְבְרִיּוֹת, רַק יִשִּׁים שִׁבְרוֹ וּבִטְחוֹנוֹ עַל ה' אֱלֹקָיו בְּאַמֶּת. וְלֹא יַחֲשֹׁב בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה שׁוּם בֶּן אָדָם וְשׁוּם בְּרִיָּה כָּלֹל, וְאֲזִי יוּכַל לַעֲמֹד בֵּין אֲלֹפִים אֲנָשִׁים וּלְהַתְּפַלֵּל בְּאַמֶּת לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ לְבַדּוֹ, מֵאַחַר שְׂאִינוֹ נִצְרָךְ לְשׁוּם בְּרִיָּה לֹא לְפְרָנְסָה וְלֹא לְכְבוֹד וְלֹא לְשׁוּם דְּבָר, רַק שִׁבְרוֹ עַל ה' אֱלֹקָיו (שם).

סֵדֶר סְפִירוֹת מִלְּשׁוֹנֵי הַיּוֹמִי:

כְּשֶׁנֶּגְמְרוּ הַשְּׂמִיחָה שֶׁל אוֹתוֹ הַיּוֹם וְלָנוּ אַחֲרֵי־כֵן, בְּבִקְרָת חֲזֵרוּ הַזּוֹג כַּנ"ל וְהָיוּ מִתְנַגְּעֵנֵעִים וְכוּ' אַחֲרֵי הַבְּעִטָּלִיר שֶׁהָיָה צוֹאָרוֹ עָקָם בְּתוֹךְ כָּךְ וְהִנֵּה הוּא בָּא, וְאָמַר הִנְנִי וְכוּ' בְּתַחֲלָה בִּרְכָתִי אֶתְכֶם שֶׁתְּהִיוּ כְּמוֹנִי, עֲתָה אֲנִי נוֹתֵן לְכֶם בְּמַתָּנָה לְדַרְשָׁה שֶׁתְּהִיוּ כְּמוֹנִי וְאַתֶּם סוֹבְרִים שִׁישׁ לִי צוֹאָר עָקָם? אֵין צוֹאָרִי עָקָם כָּלֹל אֲדַרְבָּא, יֵשׁ לִי צוֹאָר שְׂוָה מְאֹד, צוֹאָר יָפֵה מְאֹד רַק שִׁישׁ הַבְּלִי עוֹלָם וְאֲנִי אֵינִי רוֹצֵה לְהוֹצִיא שׁוּם הֶבֶל וְרוּחַ (שְׁקוֹרִין דּוּד) [נְשִׁיפַת אוֹיֵר (הַחוּצָה) בְּהַבְּלִי עוֹלָם] (וּמִחֲמַת זֶה נִדְמָה שֶׁצוֹאָרוֹ עָקָם, כִּי הוּא מְעַקֵּם צוֹאָרוֹ מִהַבְּלִי עוֹלָם וְאֵינוֹ רוֹצֵה לְהוֹצִיא שׁוּם הֶבֶל וְרוּחַ בְּהַבְּלִי עוֹלָם) אֲבָל בְּאַמֶּת יֵשׁ לִי צוֹאָר יָפֵה מְאֹד, צוֹאָר נִפְלָא מְאֹד כִּי יֵשׁ לִי קוֹל נִפְלָא מְאֹד וְכָל מִינֵי הַקּוֹלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם, שֶׁהֵם קוֹל בְּלֹא דְבוּר, כָּלֵם אֲנִי יְכוּל

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'תקס"ח - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

להוציאם בקולי כי יש לי צואר וקול נפלא מאד ויש לי הסכמה על זה מאותה המדינה כי יש מדינה שהם בקיאים מאד בחכמת הנגינה (שקורין מאזיקא) וכלם עוסקים שם בחכמה זו, ואפלו בנים קטנים ואין שם קטן שלא יכול לנגן על איזה כלי שיר והקטן שבאותו המדינה הוא חכם גדול במדינה אחרת באותו החכמה של נגינה והחכמים והמלך שבאותו המדינה והקאפעלייש [מקהלות זמר] הם חכמים מפלגים מאד מאד באותו החכמה.

סדר שבתו ערוך הימני:

(ה) היה הסיכוך מדובלל (פירוש מבולבל) והוא הסיכוך שיהיה מקצתו למעלה ומקצתו למטה כשר ובלבד שלא יהיה בין העולה והיורד ג"ט ואם היה ברוחב זה העולה טפח או יותר אע"פ שהוא גבוה מג' טפחים רואין אותו כאילו ירד למטה ונגע בשפת זה היורד והוא שיהיה מכוון כנגד שפת היורד: הגה דהיינו שיש באויר שבין התחתון טפח שראוי להוריד העליון ואז כשרה אפילו חמתה מרובה שיהא הצל מרובה כשהחמה באמצע הרקיע. (ר"ן פרק הישן וב"י בשם הרמב"ם): (ו) קנים היוצאים לאחורי הסוכה כגון שאחורי דופן אמצעי בולטים קנים מן הסכך ויש בהם הכשר סוכה וצלתה מרובה מחמתה וג' דפנות כשרה אע"פ שהדופן האמצעי לא נעשה בשבילם אלא בשביל עיקר הסוכה שהוא לפניו ממנו: (ז) וכן הקנים הבולטים מן הסכך לצד הפרוץ ודופן אחד נמשך עמהם כשר אע"פ שעשה דופן על הצדדין יתר על ז' והוא לן למימר הרי גילה דעתו לעשות כל הסוכה בדפנות ארוכות ודופן אחד שנמשך עם הקנים של סכך אינו מן הסוכה אלא בפני עצמו עומד ונמצא שאין לו אלא דופן אחד שהוא הדופן הנמשך אפילו הכי כשרה: (ח) סככה בשפודין שהם פסולין לסכך בהם ואין בהם ארבעה ואין מהם ארבעה

במקום אחד והניח בין שפוד לשפוד כמלא שפוד ונתן שם סכך כשר פסול שאי אפשר לצמצם שימלא כל האויר מסכך כשר ונמצא הפסול מרובה אבל אם העדיף סכך הכשר מעט על הפסול או אם היה הפסול נתון שתי ונתן הכשר ערב או איפכא כשר שאז מתמלא כל האויר מסכך כשר: (ודוקא בסוכה גדולה אבל בסוכה קטנה צריך להיות מן השפודים פחות מג' במקום אחד). (ב"י ומהר"א מפראג):

(ט) בית המקורה בנסרים שאין עליהם מעזיבה (פירוש טיט וצרורות שמשוימין עליהם) ובא להכשירו לשם סוכה די בזה שיסיר כל המסמרים לשם עשיית סוכה או שיטול מבין שני נסרים אחד ויתן סכך כשר במקומו וכולה כשרה אפילו הנסרים רחבים ארבעה ויש מי שאומר שצריך שלא יהיו הנסרים רחבים ארבעה: (י) סוכה שאין לה גג כגון שהיו ראשי הדפנות דבוקות זו בזו כמין צריף או שסמך ראש הדופן של סוכה לכותל פסולה ואם היה לה גג אפילו טפח או שהגביה הדופן הסמוך לכותל מן הקרקע טפח הרי זו כשרה: הגה ויש אומרים שהטפח לא תהיה אויר רק מן הדופן או הסכך [הרא"ש בשם ר"י ורמב"ם פ"ד] וצריך שיהיה בה ז' טפחים על ז' בגובה י' טפחים (טור) גם צריך שיהיו הדפנות לאחר שהם גבוהים עשרה עשויות מדבר שמסככין בהם דהא הם הסכך (ר"ן ספ"ק דסוכה) ואם כל הדפנות מדבר שמסככין בהם מותר לישן אפילו תחת הדפנות (סוף סימן בפירוש רבינו ירוחם נ"ח ח"א):

סימן תרלב (א) סכך פסול פוסל באמצע בד' טפחים אבל פחות מד' כשרה ומותר לישן תחתיו מן הצד אינו פוסל אלא בד' אמות אבל פחות מד' אמות כשרה דאמרינן דופן עקומה דהיינו לומר שאנו רואים כאילו הכותל נעקם ויחשב זה הסכך הפסול מגוף הכותל ודבר זה הלכה למשה מסיני הילכך

חוק נתן ולא יעבור

ל'תקע - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שד"ך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חוק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

בית שנפחת באמצע וסיכך במקום הפחת ונשאר מן התקרה סביב בין סכך כשר לכותלים פחות מארבע אמות כשרה ומיהו אין ישנים תחתיו כל זמן שיש בו ארבעה טפחים בד"א בסוכה גדולה שיש בה יותר על הסכך פסול ז"ט על ז"ט אבל בסוכה קטנה שאין בה אלא ז' על ז' בין באמצע בין מן הצד בג' טפחים פסולה בפחות משלשה כשרה וישנים תחתיו ומצטרף להשלים הסוכה לכשיעור:

סדר לקוטי תפלות היומיומי:

תמג: על פן רחם עלינו ברחמיך הרבים, וזכנו להתקרב לצדיקים
אמתיים המקימים את כל העולם בתורתם וקדשותם ובדרכי
פשיטותם הנפלאים, שנזכה בכחם וזכותם להמשיך עלינו קדשה
וחיות וכל טוב בכל עת, מהאוצר מתנת חנם הפתוח ועומד
לפניהם אשר על ידי זה הם מחיין את עצמם בעת שבטלים מן
התורה, ובזה הם מחיין את כל האנשים הפשוטים שבעולם
(שקורין פראסטאקים), הן בעלי תורה בעת שבטלים מן התורה, והן
אנשי ההמון ועמי הארץ, ואפלו המנחים בשאול תחתיות
ומתחתיו רחמנא לצלן, ואפלו אמין דעלמא, כלם הם מחיין על
ידי ורכיהם הנפלאים, שעושים עצמם לפעמים כאנשים פשוטים
לגמרי, וממשיכים חיות ושפע טוב מקיום העולם קדם מתן תורה
שהיה מתקים העולם בחד חנם על ידי התורה הנעלמת, שהוא
הדרך לכבש ארץ ישראל:

תמד: אנא ה' מלא רחמים, זכנו ועזרנו להתקרב ולהכליל תמיד
בצדיקים הנוראים האלו, שיש להם כח להתחיות כל בני העולם
אפלו בעת רחוקם מהתורה, כל אחד ואחד בפני רחוקו, כי אתה
יודע מלא רחמים, כי עתה אין לנו שום כח וחיות וקיום כי אם

בְּכַח וְזִכּוֹת הַצְּדִיקִים הַקְּדוּשִׁים הַנּוֹרְאִים הָאֵלֹהִים, וְעִזְרָנוּ וְזִכְנוּ
לְהִתְקַרֵּב אֲלֵיהֶם, וְלִקְיָם דְּבַרְיָהֶם וְלִילֵךְ בְּדַרְכֵיהֶם בְּאַמֶּת, לְהִתְנַהֵג
בְּדַרְכֵי הַתְּמִימוֹת וְהַפְּשִׁיטוֹת בְּאַמֶּת וּבְאַמוּנָה שְׁלֵמָה, בְּלִי שׁוֹם
חֲכָמוֹת שֶׁל הָעוֹלָם כֻּלָּל וְאַזְכָּה לְהַחֲיוֹת אֶת עֲצָמֵי וּלְשַׁמַּח אֶת נַפְשֵׁי
תְּמִיד עַל יְדֵי הָאַמוּנָה לְבַד, שֶׁהִיא יְסוּד וְעֵקֶר הַכֹּל, וְאַזְכָּה לִידַע
וּלְהֶאֱמִין תְּמִיד, כִּי אַתָּה בָּרָאתָ עוֹלָמְךָ בְּעִשְׂרֵה מְאֻמְרוֹת וּבָהֶם
נִעְלָמִין עֲשָׂרַת הַדְּבָרוֹת שֶׁהֵם כֻּלָּל תּוֹרַתְנוּ הַקְּדוּשָׁה, וּבְכָל
הַדְּבָרִים וְהַחֲפָצִים שֶׁבְּעוֹלָם וּבְכָל הַמְּלָאכּוֹת וְהָעִסְקִים וְהַמַּשָּׂא
וּמַתָּן, בְּכָל הַמַּחֲשָׁבוֹת וּדְבוּרֵים וְעֲשִׂיּוֹת שֶׁבְּעוֹלָם, בְּכָל־יֵשׁ בָּהֶם
הָעִשְׂרֵה מְאֻמְרוֹת שֶׁבָהֶם נִבְרָאוּ כָל־אֲשֶׁר בָּאֵלֹהִים הָעִשְׂרֵה
מְאֻמְרוֹת נִעְלָמִין הָעֲשָׂרַת הַדְּבָרוֹת שֶׁהֵם כֻּלָּל הַתּוֹרָה וְעַל יְדֵי זֶה
אַזְכָּה לְקַשֵּׁר וּלְדַבֵּק אֶת עֲצָמֵי אֵל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְהַתּוֹרָה תְּמִיד בְּכָל
עֵת וְרַגַע בְּדַרְךְ תְּמִימוֹת וּפְשִׁיטוֹת בְּאַמֶּת, אֲפִלּוּ בְּעֵת שֶׁאֲנִי
מְכַרָּח לְהִתְבַּטֵּל מִן הַתּוֹרָה:

תּוֹמָה: וְתַחֲזֹק וְתֶאֱמִין אֶת לְבָבִי לְבְלִי לְפֹל מִשׁוֹם דְּבַר שֶׁבְּעוֹלָם,
וְלֹא יוּכַל הַבַּעַל דְּבַר וְהַסְטֵרָא אַחֲרָא לְהַחֲלִישׁ אֶת דַּעְתִּי בְּשׁוֹם
אֲפִן בְּעוֹלָם וְאֲדַע וְאֶאֱמִין בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה וְחֻזְקָה תְּמִיד, שֶׁאֵין שׁוֹם
יֵאוּשׁ בְּעוֹלָם כֻּלָּל אֵיךְ שֶׁהוּא אֵיךְ שֶׁהוּא, כִּי רַחֲמֶיךָ לֹא כָלִים לְעוֹלָם
וְאַתָּה מְנַסֶּה אֶת כָּל אָדָם בְּכָל עֵת, וְאַתָּה מְגַלְגֵּל וּמְסַבֵּב עִם כָּל
אָדָם גְּלִגּוּלִים וְסַבּוֹת נִפְלְאוֹת, וְאַתָּה חָפִין שֶׁהָאָדָם יַחֲזִיק יְדוּ בְּהַשֵּׁם
יִתְבָּרַךְ בְּכָל עֵת אִם הוּא כִּמוֹ שֶׁהוּא, כִּי לִית רְעוּתָא טָבָא
דְּאֵתְאֲבִיד, וְיִקָּר וְחָבִיב בְּעֵינֶיךָ מְאֹד מְאֹד, כָּל תְּנוּעָה וְתַנּוּעָה
שֶׁהָאָדָם מְנַשֵּׂא עֲצָמוֹ לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ מִמְּקוֹם שֶׁהוּא שָׁם, וּמְחַזֵּק
אֶת עֲצָמוֹ בְּרַחֲמֶיךָ וְחֲסָדֶיךָ לְקוֹיּוֹת וּלְצַפּוֹת בְּכָל עֵת לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ
בְּכָל פֶּעַם מִחֲדָשׁ כְּאֲשֶׁר גְּלִיתָ לָנוּ הַתְּנוּצָצוֹת נִפְלְאוֹ מֵעַצְם פְּלֵאִי

חֶסֶד וְרַחֲמִים וְהַעֲצוּמִים מְאֹד, עַל יְדֵי צַדִּיקָה הַקְדוּשִׁים

ל'תקעב - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדך צחד מצפרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

חֶסֶד וְרַחֲמִים וְהַעֲצוּמִים מְאֹד, עַל יְדֵי צַדִּיקָה הַקְדוּשִׁים
הָאֱמִתִּים, שְׁאֲחִזּוּ בָנוּ וְחִזְקוּ יְדֵינוּ בְּכָל עֵת, וְקִרְאוּ בְּקוֹל גְּדוֹל
וְהַשְׁמִיעוּ אֹתָנוּ "שְׂאִין שׁוֹם יֹאשׁ בְּעוֹלָם כָּלֵל":

תמו: רבוננו של עולם מלא רחמים, אתה יודע מעמד ומצב של
ישראל כעת בסוף הגלות המר הזה, אשר קרוב לבוא עת קצנו,
ואתה מצפה בכל יום ובכל עת ורגע שיבא גואל צדקנו, ונפשות
עמך בית ישראל מתגעגעים ומשתוקקים ונכספים אליך
ולעבודתך בכלות הנפש אשר לא היתה כזאת מעולם אבל הבעל
דבר הניח עצמו לארכו ולרחבו, ובלבל את העולם מאד מאד,
והכנים מחלקת גדול בעולם, ונעשה קטגוריא גדולה בין התלמידי
חכמים, ורבים מבני פריצי עמך מתנשאים "להעמיד חזון
ונכשלו" ואפלו בין התלמידי חכמים האמתיים נעשה מחלקת
ובלבול גדול, עד אשר אין אחד יודע היכן האמת רחם עלינו למען
שמן, וזכנו שלא יהיה לנו שום חלק במחלקת על הצדיקים
והכשרים האמתיים, ותאיר עלינו בחסדיך חנם ותגלה לנו האמת
לאמתו, שנזכה לידע מהצדיקים והכשרים האמתיים שבדור הזה,
ולתקרב אליהם ולהכליל בהם, ולילך בדרכיהם באמת
ובפשיטות ובאמונה שלמה, בתמימות גמור, בלי שום חכמות של
הכל הנהוגים בעולם עתה ואזכה לבא לתוך שמחה גדולה בכל
עת, על ידי הפשיטות והתמימות והאמונה שלמה בך ובתורתך
הקדושה ובצדיקיך ויראיך האמתיים הטובים והתמימים הישרים
בלבותם, ההולכים בדרכיך באמת: